

Fiul pierdut

Luca 15:11-32

Parabolele lui Isus

Astăzi vom vorbi despre o parabolă. O parabolă este o poveste cu un alt înțeles, o poveste folosită pentru a ilustra o lecție.

Aceasta este o parabolă destul de cunoscută, o poveste pe care mulți oameni probabil au auzit-o.

Această poveste începe în cartea lui Luca, iar primul lucru pe care îl vedem este că toți vameșii și păcătoșii au venit să-L asculte pe Isus. Ce știm despre Isus? Pe cine are mereu în jurul său? O mulțime de oameni! Nimănui nu-i plăceau vameșii; de obicei erau oameni necinstiți; iar păcătoșii erau priviți de sus.

Fariseii și cărturarii se plâneau că Isus vorbea cu păcătoșii și mânca cu ei.

Vameșii și păcătoșii voiau să-L audă pe Isus. I-a trimis el departe? Le-a spus că nu le vorbește? Nu, nu asta a spus Isus deloc. Dar asta credeau fariseii că ar fi trebuit să spună Isus. Ei se plâneau și murmurau despre Isus și spuneau: „De ce îi lasă Isus pe acești oameni să vină să-L audă? De ce mănâncă cu ei?”

Isus le răspunde fariseilor spunând trei parabole similare despre lucruri pierdute. Prima poveste pe care o spune este despre un om care a pierdut o oaie. Ați auzit această poveste? Nu vom intra în detalii despre această poveste, dar a povestit despre oaia pierdută și cum proprietarul a lăsat toate oile pentru a merge să o găsească pe cea pierdută.

Următoarea poveste pe care o spune este despre o doamnă care are zece monede de argint, dar pierde una. Ce face ea? Caută, o găsește pe cea pe care o are, apoi dă o petrecere mare.

Apoi, Isus povestește o întâmplare despre altceva care s-a pierdut, și despre asta este vorba în această poveste.

În această poveste sunt trei personaje; un bărbat care avea doi fii.

Fiul cel mai mic a venit la tatăl său și i-a zis: „Dă-mi ce este al meu.” Când primești bunuri care aparțin unor oameni? De obicei, după ce aceștia au decedat. Dacă ai doi fii, iar tatăl decedază, atunci, de obicei, în acel moment, proprietatea și lucrurile sunt împărțite între fii.

Vreau ce-mi aparține. Îi aparține deja? Nu. Tatăl este foarte viu.

Această poveste a avut loc în Israel. Dacă faceți niște cercetări despre cultura vremii, știm că ceea ce cerea acest fiu mai mic era scandalos. Era o cerere revoltătoare și foarte insultătoare la adresa tatălui. Era practic ca și cum i-ar fi spus tatălui său: „Aș vrea să fiu mort, dă-mi doar lucrurile mele”.

Asta nu e același lucru cu a cere ceva mai devreme.

Aceasta a fost o insultă uriașă la adresa tatălui, și practic ca și cum i-ar fi dat o palmă tatălui său. Era practic ca și cum i-ai spune tatălui tău să „moră”. Asta i-ar fi dat fiului o reputație foarte proastă dacă oamenii ar fi aflat ce i-a făcut tatălui său.

Pur și simplu nu s-a făcut acest lucru. Dar i-a cerut tatălui partea lui din moștenire. Tatăl a spus „NU!” și și-a palmuit fiul?

Nu, tatăl i-a dat fiului exact ce a cerut. Acest lucru era neobișnuit, iar majoritatea bărbaților din acea vreme nu ar face asta. Dacă un fiu ar cere asta, majoritatea taților ar spune: nu, nu sunt mort. Este nepolitic, m-ai insultat și m-ai făcut de rușine, iar acest lucru este greșit. Dar acest om i-a dat fiului său exact ceea ce a cerut.

Acest tată nu era obligat să i-o dea, dar se pare că a făcut-o de bunăvoie. De asemenea, se pare că exista posibilitatea ca celălalt fiu să fi primit moștenirea în același timp.

Fiul pierdut

După ce tatăl său i-a dat partea din moșie, fiul cel mic și-a adunat toate lucrurile și a plecat într-o țară îndepărtată.

Crezi că și-a investit banii, a câștigat mult mai mulți bani, a fost foarte înțelept și s-a descurcat bine?

Nu, nu a făcut-o. Și-a cheltuit toți banii pe lucruri foarte stupide. Și-a irosit toți banii trăind nebunește. Poate a jucat jocuri de noroc, poate a băut mult, poate a dat multe petreceri. În orice caz, acest om nu era înțelept și și-a irosit toți banii. Dar, de fapt, ai cui erau banii? Erau de fapt ai tatălui său, pentru că tatăl său era încă în viață.

A cheltuit până la ultimul bănuț. Nu numai că este falit, dar a venit și foamete în țară. Ce înseamnă asta?

Discuta:

Ce este foametea? Aceasta este o perioadă în care nu plouă și nu este suficientă mâncare. Recoltele mor, apoi animalele nu pot mânca și multe dintre animale mor pentru că nu au suficientă mâncare sau apă. Orice hrană disponibilă este foarte scumpă pentru că nu este suficientă și toată lumea este flămândă.

Are fiul bani să cumpere mâncare?

Fiul este străin. Este evreu și a plecat într-o țară îndepărtată, probabil o țară a neevreilor, și are nevoie de un loc de muncă. În versetul 15 ni se spune că „s-a alăturat” unei persoane care locuia în această țară. Acesta este un cuvânt interesant; dacă îl citești în greaca originală, înseamnă „a lipi sau a fixa”.

Se pare că a găsit pe cineva, poate cineva cunoscut, a mers la ei acasă și nu l-au putut convinge să plece. Ați avut vreodată pe cineva în vizită și ați vrut să se întoarcă acasă, dar pur și simplu nu a vrut să plece? Se pare că asta a făcut fiul cel mic; a rămas și nu a mai fost binevenit. Nu a vrut să plece, așa că poate i-au dat cea mai proastă slujbă pe care au putut-o găsi. S-ar putea chiar să se fi gândit că nu va mai vrea să facă această slujbă, așa că va pleca.

Această persoană l-a trimis pe câmp să păștească porcii. Scrie „l-a trimis”, așa că am putea ghici că hrănea porcii în schimbul unui loc de cazare.

Probabil că acesta este cel mai prost loc de muncă pe care l-ai putea obține. Dacă ai acceptat acest loc de muncă, a fost pentru că nu aveai alte opțiuni. Nu ai alege niciodată acest loc de muncă în locul oricărui alt loc de muncă. Era scârbos, mirosea urât, dar asta nu e tot.

Discuta:

Știi ce părere aveau evreii despre porci? Porcii erau necurați. Evreii nu-i mâncau și nu țineau porci. Probabil putem ghici că aceasta era o țară neamică. Pentru evrei, un porc era cel mai josnic și mai josnic animal. Nu putea fi mai rău decât un porc. Porcii se tăvălesc în noroi, iar în mâncarea lor sunt murdari.

Ce mănâncă porcii? Ce le dau oamenii porcilor să mănânce?

Hrana pentru porci este formată din resturi și resturi, dar nu resturi bune precum un os de carne. Porcii mănâncă resturile dezgustătoare din farfurie pe care nimeni nu vrea să le păstreze. Porcii sunt hrăniți cu resturile pe care le arunci la gunoi. Porcii mănâncă și coji de porumb și știuleți de porumb, lucruri pe care oamenii nu vor să le mănânce.

Fiul pierdut

Acestui om îi era foame. Ți-a fost vreodată foame de-a dreptul? Acestui om îi era atât de foame încât voia să mănânce păstăile de porumb pe care le mâncau porcii. Ai putea crede că oamenii cu care era i-ar oferi mai întâi resturile. Poate că l-ar lăsa să scoată prin resturi înainte de a le da porcilor și i-ar da cele mai bune părți. Dar nimeni nu i-a dat nici măcar mâncarea porcului.

Apoi omul „și-a venit în fire” (Luca 15:17).

Discuta:

Ce înseamnă „a-ți veni în fire”? Înseamnă a-ți veni în fire.

Te-ai gândit vreodată: „La ce mă gândeam?”

Sau „a fost o prostie, n-ar fi trebuit să fac asta”.

Așa că fiul cel mic s-a gândit: „Tatăl meu a tocmnit niște slugi. Își hrănește slujitorii și au pâine din belșug și le-a mai rămas mâncare, iar eu sunt aici mor de foame.”

Discuta:

Gândește-te la asta. Ce îți spune această mică informație despre tatăl său?

Probabil că tatăl său are bani; a angajat slujitori. De asemenea, știm că acest fiu a luat o mare parte din bani, dar tatăl său are încă destui bani pentru a trăi și a-și administra moșia.

Tatăl său pare a fi o persoană generoasă. Scrie că slujitorii tatălui său au pâine din belșug. Le dă tatăl său slujitorilor săi doar cât trebuie? Nu, se asigură că au din belșug și le rămâne. Tatăl său pare a fi un angajator mai bun decât omul cu porcii pentru care lucrează fiul.

Fiul vine cu un plan. El spune: „Mă duc la tatăl meu. Îi voi spune că am păcătuit împotriva cerului și împotriva lui și că nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul lui.”

Îl voi ruga să mă facă ca unul dintre angajații lui.

Nu știm cu siguranță dacă bărbatului îi pare cu adevărat rău. A recunoscut cu adevărat că a greșit? Își dă seama că a fost toată vina lui? Sau doar caută o modalitate de a trăi o viață puțin mai bună? Cititorul nu știe cu adevărat.

Fiul face călătoria înapoi acasă. Poate că i-a luat ceva timp; știm că era într-o țară îndepărtată. Când se apropie de casa tatălui său, deși este încă foarte departe, tatăl său îl vede venind.

E greu să recunoști oamenii când sunt departe?

Fiul pierdut

Discuta:

Cum l-a văzut tatăl său dacă era atât de departe? Crezi că tatăl său îl căuta? Îl aștepta? Spera tatăl său că se va întoarce acasă? Dacă vezi pe cineva pe care îl cunoști foarte bine venind de departe, l-ai recunoaște pentru că îl cunoști?

Credeți că tatăl a fost îngrijorat pentru fiul său? Aveau telefoane pe atunci? (Nu) Aveau un sistem poștal ca cel pe care îl au acum? (Nu) Ar fi știut el dacă fiul său era în siguranță? Ar fi știut dacă fiul său era în viață? Credeți că poate se întreba dacă fiul său a supraviețuit foametei?

Crezi că tatăl îl căuta în fiecare zi pe fiu, gândindu-se că poate astăzi este ziua în care fiul se va întoarce acasă?

Tatăl l-a văzut pe fiu când acesta era foarte departe și ce a făcut tatăl?

A ALERGAT. Tatăl aleargă spre fiu. Este nerăbdător să-l vadă?

Discuta:

Știa tatăl motivul pentru care fiul se întorcea acasă?

Știa el că fiul venea să-i spună tatălui său că îi pare rău?

Fiul ar fi putut veni să-i ceară tatălui mai mulți bani.

Știe tatăl DE CE se întoarce fiul?

Îi pasă tatălui de ce se întoarce fiul?

Tatăl spune: „Vreau să mă asigur că îți pare rău” sau mai întâi te voi îmbrățișa?

A încercat să afle aceste lucruri înainte să înceapă să alerge? Deloc.

Dar noi? Ne dorim uneori ca oamenii să-și ceară scuze înainte să-i iertăm? Nu este aceasta atitudinea noastră uneori? Ne dorim ca cineva să-și ceară scuze înainte să restaurăm relația?

Oare acestui tată i-a păsat dacă fiul a spus că îi pare rău? Tatăl nu are nicio idee de ce se întoarce fiul, nu are nicio idee ce va spune, dar totuși aleargă să-l întâmpine.

Nu numai că aleargă, dar se prăbușește și peste fiu. Îl îmbrățișează, îl cuprinde în brațe și îl sărută. Habar n-avea dacă fiului îi pare rău sau de ce este aici, dar nu-i pasă.

Fiul începe discursul pe care l-a pregătit. El spune: „Am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău”. Ce înseamnă asta?

Care a fost răspunsul tatălui? Ce a spus el? A răspuns tatăl la ceea ce a spus fiul? Nu. Nu a răspuns; nu a spus dacă este de acord sau nu; pur și simplu nu a răspuns deloc la ceea ce a spus fiul. Acest lucru nu pare să conteze pentru tată. Pare pur și simplu atât de fericit că și-a avut fiul înapoi.

În schimb, tatăl începe să vorbească servitorilor. Le spune slujitorilor să meargă să ia cea mai frumoasă haină și să o îmbrace pe fiul său. Le spune să ia un inel, să i-l pună pe mână și să-i pună încălțăminte în picioare.

Fiul pierdut

Crezi că omul ăsta mirosea urât? Poate că nu a mai făcut baie sau duș ceva vreme? Avea haine frumoase? Mirosea a porci împuții? A fost foamete; sunt șanse mari să nu fi avut apă să facă duș. Probabil era foarte murdar. Dar tatălui nu-i păsa.

Adu cea mai frumoasă haină și îmbracă-l cu ea.

Roba simboliza onoarea și statutul. Aceasta îl făcea pe fiu din nou parte din familie și îl înlătura de rușinea pe care o simțea pentru ceea ce făcuse. Făcând acest lucru în fața servitorilor, le dădea tuturor de înțeles că trecutul său fusese uitat și că locul său original în familie era acum complet restaurat.

Pune-i inelul.

Ce simbolizează inelul? El este al meu. Simbolizează faptul că aparține familiei. Face parte din familie.

Dacă porți o verighetă, înseamnă că aparții cuiva. Acest fiu mai mic aparține. Cel mai probabil, acest inel ar fi avut o pecete pe el, iar tatăl îi dădea fiului autoritatea de a conduce afacerile pentru familie oferindu-i acest inel.

Pune-i pantofi în picioare.

Servitorii mergeau de obicei desculți. Probabil că acest om era desculț pentru că fusese servitor, hrănea porci. Pantofii simbolizau faptul că era un membru al familiei și NU un servitor, deoarece venise acasă pregătit să fie.

Atunci tatăl a zis: „Aduceți vițelul cel îngrășat.”

De unde a luat acest om o vacă grasă? Toți ceilalți au animale care mor de foamete din cauza foametei, dar el are o vacă grasă. Se pare că nu a rămas fără mâncare în timpul foametei; a plănuit din timp. Vacile lui aveau din belșug de mâncat și le avea îngrășate și gata de mâncat.

Hai să petrecem! Fiul meu era mort și a înviat din nou. Era pierdut și acum a fost găsit.

Câți oameni va hrăni un vițel îngrășat? Poți hrăni mulți oameni cu un vițel.

Tatăl le-a spus să se pregătească și să dea o petrecere.

În mod normal, acest fiu nu ar fi fost acceptat înapoi. Ar fi fost rușinat, toată lumea ar fi aflat ce făcuse. Dar tatăl voia ca toată lumea să știe că fiul s-a întors și că acum este acceptat înapoi în familie.

L-ar fi putut face pe tată să pară rău, pentru că l-a primit înapoi pe fiu după ce acesta l-a făcut de rușine. Dar a ezitat tatăl să-l lase pe fiu să se întoarcă? Nu. Tatăl l-a întâmpinat înapoi cu un ospăț uriaș și o petrecere mare.

Poate că tatăl aștepta cu nerăbdare momentul în care fiul său se va întoarce și deja plănuise o petrecere în cazul în care și când fiul se va întoarce. Nu le-a luat foarte mult să organizeze o petrecere mare. Trebuie să fi fost o petrecere pe cinste; era muzică și dans, iar muzica se auzea până în câmp.

Cine este pe teren? Celălalt fiu este afară la câmp. A fost acolo la muncă și, când se apropie de casă, aude toată muzica. Așa că cheamă pe unul dintre slujitori și-i spune: „Ce se întâmplă? Ce aud?” Și slujitorul îi spune: „Fratele vostru s-a întors și tatăl vostru a tăiat vițelul cel îngrășat, pentru că fratele vostru este aici sănătos și dăm o petrecere pentru fratele vostru.”

A spus fratele mai mare: „O, bine! Mă bucur atât de mult că fratele meu s-a întors în siguranță?” A fugit? către petrecere ca să-și vadă fratele?

Nu. Este gelos și este furios.

Fiul pierdut

Este atât de supărat încât a refuzat să meargă la petrecere. Tatăl a ieșit să vorbească cu fratele. I-a spus: „Vino și tu cu noi! Avem mâncare, avem muzică, dansăm, vino și alătură-te petrecerii!”

Fratele a spus: „Lucrez pentru tine de ani de zile și am făcut întotdeauna ce mi-ai cerut. Nici măcar o capră nu mi-ai dat niciodată să dau o petrecere cu prietenii mei.” El spune că asta nu e corect.

Apoi o pune înapoi pe seama tatălui. El spune că, de îndată ce „fiul tău”, fiul care ți-a risipit toți banii pe lucruri rele, ai tăiat vițelul cel îngrășat și ai sărbătorit. Fratele mai mare părea să știe pe ce cheltuia banii fratele său mai mic, dar nu știm dacă ghicește sau dacă existau zvonuri despre ce făcuse fiul mai mic.

Atunci tatăl i-a spus fratelui mai mare: „Tu ești mereu cu mine”. Tot ce am este al tău. Poți avea totul. Ești aici tot timpul. A fost bine că am avut o petrecere și ne-am bucurat. Apoi tatăl face ca acest lucru să fie personal pentru fratele mai mare. El spune: „Fratele tău” era mort și a înviat din nou. Era pierdut și acum a fost găsit.

Povestea se termină, iar cititorul nu știe dacă fratele mai mare s-a răzgândit și a mers sau nu la petrecere.

Isus în poveste

Păcătoșii și vameșii îl reprezintă pe fiul cel mic, iar fariseii îl reprezintă pe fratele mai mare. Ei sunt cei care au respectat toate poruncile, dar nu au înțeles niciodată inima Tatălui. Povestea este lăsată deschisă, fariseii rămân cu decizia de a se alătura sau nu iertării Tatălui. Vor decide ei să intre în „petrecere”, care reprezintă Împărăția Cerurilor.

Tatăl nu a regretat nimic; a dat totul pentru fiul său. Ar fi putut să-i ceară fiului să-i plătească, dar nu a făcut-o.

Pe cine reprezintă acest tată? El Îl reprezintă pe Dumnezeu. El reprezintă Tatăl nostru, care ne iubește mereu, care vine să ne caute și ne așteaptă să venim la El. Dragostea Lui nu este condiționată. El nu pune condiții iertării Sale; El ne-a iertat deja. El așteaptă să-l acceptăm iertarea. El vrea să venim la El, să ne deschidem inimile și să acceptăm ceea ce El ne-a dat deja.

Isus a murit pentru păcatele noastre, ca noi să putem avea haina neprihănirii Sale (Isaia 61:10).

Haina pe care tatăl a pus-o pe fiu este haina neprihănirii pe care o primim de la Isus atunci când credem în El. Isus a fost perfect; nu a păcătuit niciodată. Păcătuim, dar când credem în Isus, primim această haină a dreptății care ne face puri în ochii lui Dumnezeu. Dumnezeu ne dă această haină atunci când venim la El și intrăm în Împărăție. Așa cum tatăl din poveste a acoperit păcatele fiului său pierdut cu slava propriei sale haine, la fel este și pentru noi când ne punem credința în Isus.

Întrebări de lecție și versete de memorat

37. Moneda pierdută

1. Ce a făcut această doamnă când și-a pierdut moneda?
2. Ce a făcut ea când a găsit-o?
3. Cui i-a spus ea?
4. Ce fac îngerii lui Dumnezeu când cineva se pocăiește?

Sofonia 3:17

Căci Domnul Dumnezeul tău locuiește în mijlocul tău; El este un Mântuitor puternic. El Se va bucura de tine și va potoli toate temerile tale cu dragostea Lui.

38. Fiul pierdut

Citește Romani 8:35-39

1. Ce ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu?
24. Nu putem fi despărțiți de dragostea lui Dumnezeu prin moarte sau?
25. Nu putem fi separați de îngeri, conducători cerești sau?
26. Nu ne putem despărți acum, sau?

1 Ioan 4:7-8

Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții, căci dragostea este din Dumnezeu; și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește nu cunoaște pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.

39. Ce îți umple inima?

1. De unde vin cuvintele noastre?
35. Ce iese din inima unui om bun?
36. Ce iese din inima unui om rău?
37. Pentru ce vom da socoteală lui Dumnezeu?

Luca 6:45

Om bun din comoara inimii sale scoate lucruri bune, iar om rău din comoara inimii sale scoate lucruri rele. Căci din prisosul inimii vorbește gura.

40. Lucrătorii în vie

Citește Efeseni 2:8-9

1. Prin ce am fost salvați?
10. Prin ce am fost mântuiți?
11. Am fost mântuiți de ceva ce am făcut?
12. Care a fost mântuirea noastră de la Dumnezeu?
13. Dacă ar fi prin faptele noastre, atunci ce am putea face?

Tit 3:5

El ne-a mântuit nu prin faptele neprihănirii, pe care le-am făcut noi, ci prin mila Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt...

